

Espai d'espiritualitat

LA HUMANITAT DE CRIST ÉS LA NOSTRA ALEGRIA

D'antuvi felicitar el nou delegat de Litúrgia, Mn. Xavier Roig, i a l'equip de joves d'aquesta Delegació. Ens alegrem, els felicitem i en donem gràcies a Déu. El primer subsidi de la Delegació inaugura l'any de gràcia de l'Església, que és l'Any litúrgic. És realment un any de gràcia, ja que celebrant tot el Misteri de Crist descobrim tota la bellesa del Crist i la seva salvació. D'aquesta manera ens omplim de l'amor que ha vessat en els nostres cors (Rm 5,5). Un amor que esdevé el cor i el sentit de cada celebració litúrgica. Un amor que es desborda més enllà de si mateixa per esdevenir caritat viva, desig de pregària i testimoniatge. És en cada celebració de l'Eucaristia que la comunitat s'edifica i es deix edificar com a Cos de Crist.

La contemplació i la celebració del Misteri total del Crist comença a l'Advent. El temps de l'espera de Crist aquest any està marcada pel dolor de la pandèmia. El dolor sempre purifica la pregària, la despulla de paraules per trobar l'essencial, que és Déu mateix. Visquem aquest Advent amb una esperança pura i una certesa indestructible: que el Senyor és amb nosaltres. Si el Verb de Déu s'encarnà en un temps i en una època, s'encarna també en tots els temps i en totes les èpoques. També en aquesta humanitat afligida pel coronavirus, en la qual els més pobres sofreixen més.

La humanitat de Crist és la nostra alegria, escriu sant Tomàs d'Aquino al començament del seu tractat del Verb encarnat. Així també ho canten els prefacis de Nadal. En el camí de la història hi ha el Verb encarnat que ho reconduïx tot cap a Déu (cf. STh III q.9a.2.). Reconduir cap a Déu vol dir porta-ho tot cap al bé i la justícia. Ens fa descobrir com a germans (Fratelli tutti). Una fraternitat que seria una utopia si no hi hagués el misteri de la paternitat divina. Tenim moltes esperances (que s'acabi el malson de la pandèmia, una vacunació universal i gratuïta, que tornin els dies de treball i de festa per tothom), però els cristians tenim una esperança que és a l'inici de totes i no canviàble per cap altra: Crist mateix. Esperat, celebrat i present en la litúrgia d'Advent i de Nadal.

Rafael Serra Abellà, pvre.

Símbols i signes

EL PERQUÈ DELS SÍMBOLS I GESTOS EN LA LITÚRGIA

La litúrgia té entre els seus objectius fer que els cristians puguin entrar en comunió amb Crist, mort i ressuscitat, i entre ells tot esdevenint Església, esposa de Crist que vol viure unida al seu Espòs, que l'omple de vida i d'amor. És per això que a la litúrgia el llenguatge dels símbols i dels gestos és necessari per a expressar aquesta realitat de fe que tantes vegades transcendeix el llenguatge verbal. A través dels símbols i dels gestos, l'ésser humà és capaç de comunicar-se amb Déu, d'entrar en comunió amb Ell, d'expressar-li el que porta en el cor: petició, lloança, agraïment, súplica, penediment, intercessió... no només amb les seves paraules, tantes vegades limitades, sinó amb accions, signes, gestos, expressions, moviments, colors, llums, olors, sons...

Podríem parlar fins i tot d'una actuació simbòlica en Jesús. A través d'ell, Déu s'ha fet conèixer enmig nostre no només amb el missatge verbal de la Paraula encarnada, sinó també a través dels signes que va portar a terme Jesús, mostrant a través d'ells la seva proximitat, la seva misericòrdia, el seu perdó, la seva salvació, el seu alliberament... en definitiva, revelant-se com a Camí, Veritat i Vida no sols amb paraules, sinó també amb obres, símbols i signes.

Àngel Rubio Cuza

Què cantem?

TEMPS D'ADVENT. CANT D'ENTRADA: A VÓS ELEVO LA MEVA ÀNIMA (CANTORAL LITÚRGIC BÀSIC)

A vós elevo la meva ànima, Senyor, Déu meu, en vós confio: Feu que conegui les vostres rutes, que aprengui els vostres camins.

1. No s'enduran un desengany els qui esperen en vós. Recordeu-vos de l'amor que heu guardat des de sempre (Salm 24,3a.6 / es canta cada diumenge).
2. Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació (Salm 84,8. Diumenge I).
3. Pastor d'Israel, escolteu-nos, desvetlleu el vostre poder, veniu a salvar-nos (Salm 79, 2a.3b. Diumenge II).
4. El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, i la seva glòria habitarà al nostre país (Salm 84,10. Diumenge III).
5. La fidelitat germinarà de la terra, i la bondat mirarà des del cel (Salm 84,12. Diumenge IV).

Comencem un nou any litúrgic amb el temps d'Advent, un temps d'espera joiosa. L'Antífona fa referència a les primeres paraules del salm 24, on podem veure la pregària confiada envers el Pare, viure amb els ulls elevats a Déu demanant conèixer el camí que Ell ens mostra, comprendre a fons els seus ensenyaments i viure'ls amb autenticitat... i aquest Camí serà el seu Fill. Aquest cant demana la seva vinguda, la seva salvació, la proximitat de Déu per a veure el seu amor, peticions que s'acompliran en la nit de Nadal quan la fidelitat germinarà de la terra i la bondat mirarà des del cel.

Maria Cerdà Martí, Meritxell Nin Mercadé

Sants de casa nostra

21 de gener, festa dels sants FRUCTUÓS, AUGURI I EULOGI

«A Tarragona, capital de la Hispània Citerior, es commemora la passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques seus, els quals, en temps dels emperadors Valerià i Gal·liè, després d'haver confessat la seva fe en presència del procurador Emilià, van ser portats a l'amfiteatre de la ciutat, i allí, en presència dels fidels i amb veu clara, el bisbe va pregar per la pau de l'Església, i posats enmig del foc i pregant agenollats van consumir el seu martiri». Amb aquestes paraules el Martirologi Romà al·ludeix al testimoni de les Actes dels nostres màrtirs, les quals es poden llegir després de l'Evangeli de l'Eucarista de la festa seguint el ritu de la litúrgia hispanomossàrab.

Cada any, a les 10:00 del matí del dia 21 de gener, es llegeixen a l'amfiteatre per a perpetuar el record dels fets del martiri que ocorregué en aquell lloc, dia i hora l'any 259. Les Actes estan plenes de detalls litúrgics: Fructuós va batejar a la presó un catecumen que es deia Rogacià; quan el governador pregunta a Fructuós sobre l'existència d'altres déus comença a pregar; se li atansa Augustal que tenia l'ofici de lector de la comunitat per a descalçar-lo; quan li ofereixen una beguda per alleugerir el dolor, el bisbe diu que encara no és hora de trencar el dejuni, fet que mostra que el bisbe vol viure el martiri com la seva darrera eucaristia; quan després se li atansa un soldat que es deia Fèlix i li demana que pregui per ell Fructuós diu de manera alta i clara: «ara em cal pregar per l'Església catòlica, estesa d'orient a occident» i encara, quan estava a punt d'encaminar-se a la foguera on havia de morir va dir: «Mai no us mancarà pastor», que és una referència cabdal per a entendre el caràcter episcopal de la ciutat i la paternitat que té sobre tota l'arxidiòcesi. Finalment, les Actes ens diuen que quan s'hagueren consumit els cordills amb què els havien lligat, Fructuós es va agenollar per pregar, de la mateixa manera que ho feia durant la pregària litúrgica. Tots aquests exemples ens haurien de fer valorar la importància de la pregària en els moments més importants de la nostra vida. Sant Fructuós, pregueu per nosaltres!

Joan Bonet Olivé

L'Eucaristia, pas a pas

LA PREPARACIÓ PER L'EUCARISTIA

M'agrada observar què fem abans de començar l'Eucaristia: alguns són als bancs, asseguts o agenollats, pregant davant del sagrari, fixant la mirada en alguna imatge o llegint les lectures de la missa al Full. Altres encenen llànties a les imatges de la seva devoció. N'hi ha que parlen, fluix normalment per no molestar. D'altres, amb el mòbil, aprofitant els darrers moments abans d'iniciar la litúrgia per a contestar wssps. Just abans de començar la celebració encara escoltes passos de gent que arriba, i amb la missa començada encara entren persones.

Un company prevere em va dir que la missa comença sempre una estona abans de començar, i té tota la raó. Quant de bé ens fa arribar una estona abans per pregar, llegir les lectures o observar el que tenim davant els ulls per viure més atents, centrats i disposats la celebració: Veus l'altar? Pensa que és Crist que ens para taula per donar-nos a nosaltres, la seva comunitat, els aliments de la seva Paraula i de l'Eucaristia. Veus la creu? Pensa que la missa és l'actualització de la mort i la Pasqua del Senyor on Ell se'ns dona en el Pa i el Vi de l'Eucaristia perquè en aquests Aliments trobem força, comunió amb Ell i amb l'Església, vida, salvació...Veus les imatges de la Mare de Déu i dels sants? Pensa que en la litúrgia són presents amb nosaltres, preguen per nosaltres i ens acompanyen en el nostre dia a dia. Veus les flors? Elles ens fan pensar en la bellesa, la festa, el color i l'alegria que aporta la comunitat cristiana a la nostra fe. Veus els ciris de l'altar? Deia sant Joan Maria Vianney: la pregària és la unió de Déu amb l'ànima com dues peces de cera foses conjuntament, que ja ningú no pot separar. Sents l'olor del carbó de l'encenser? Pensa que l'oració comunitària és encens agradable a Déu i que a la litúrgia puja a la seva presència com a fum aromàtic (Sl 141). Veus en Josep, l'Antònia, en Sisco, la Pepita, en Lluç i aquell altre que no havies vist mai? Prega per ells, per elles, per les seves esperances, pels seus malalts, pels seus maldecaps, per les seves il·lusions... I quantes coses més podem mirar, observar, meditar, pregar mentre estem als bancs esperant. Arribem doncs a temps, no fem tard, deixem el mòbil, contemplem amb ulls de fe tot el que ens rodeja, deixem que tot el que veiem ens parli al cor i disposem-nos així a celebrar l'Eucaristia.

Xavier Roig Rovira, pvre.